

October 2025

PREMA ANANDA VAHINI

Prema Ananda Vahini

Oktober 2025

INHOUD

1. Satsang met Swamiji – *Wees eerlijk tegen jezelf!*
4. Navaratri-vieringen in de Ashram.
8. Herinnering aan Gaspard
  - *Mijn eerste interview met Swami Premananda.*
  - *Mijn eerste ervaringen met de alwetendheid van mijn goeroe.*
16. Nieuws van de Premananda-jeugd

“Het eerste en belangrijkste in spiritualiteit is de manier waarop je leeft. Als je niet op een goede manier leeft, zal je spirituele ontwikkeling belemmerd worden.”

- Swamiji

Satsang met Swamiji

Wees eerlijk tegen jezelf!

(Fragment uit een satsang gegeven door Swamiji in maart 1993)

Overal waar abishekams worden uitgevoerd of gebeden worden uitgesproken, is het raadzaam om geen vlees te eten. Over het algemeen geldt de regel dat degenen die abishekams uitvoeren vegetariër moeten zijn. In sommige ashrams zijn ze hier erg streng in en staan ze alleen brahmachari's (spirituele studenten die celibaat beoefenen) toe om abishekams uit te voeren.

Ik ben echter niet zo streng. Ik zeg niet dat het eten van vlees verkeerd is, maar voor een spirituele organisatie, om een spirituele omgeving te creëren of op een plek waar je mediteert, is het niet goed om vlees te eten. Het kan je belemmeren om een hogere staat te bereiken.

Het feit dat je een mond hebt, betekent niet dat je altijd moet praten. Het is eigenlijk best lastig om mij hier te krijgen en

aan het praten te krijgen. Als ik spreek, zal ik het alleen over spiritualiteit hebben, en anders zwijg ik liever.

Het is niet nodig om uitvoerig over spiritualiteit te praten. In plaats van erover te praten, moet je spiritualiteit in de praktijk brengen. Het eerste en belangrijkste aspect van spiritualiteit is de manier waarop je leeft. Als je niet op een goede manier leeft, zal je spirituele ontwikkeling belemmerd worden.

Je kunt de wereld bedriegen, je kunt de mensen om je heen bedriegen, maar jezelf kun je niet bedriegen. Wees dus eerlijk tegen jezelf! Hoe kun je eerlijk tegen jezelf zijn? Als je eenmaal hebt besloten om eerlijk tegen jezelf te zijn, dan is dat genoeg.

Ondanks alle goddelijke krachten die ik bezit, heb ik nooit naar roem of naam verlangd. Ik heb daar totaal geen interesse in. Als ik kon, zou ik al blij zijn met het maaien van een grasveld. Dat komt omdat ik een heel eenvoudig mens ben, en dat is wat ik prettig vind. Waarom? Hoe hoger je in spiritualiteit komt, hoe nederiger je zou moeten worden. Nederigheid is de hoogste deugd in spiritualiteit. Op het spirituele pad zou je geen ego moeten hebben.

Bescheidenheid is daarom een zeer belangrijk aspect van mijn spirituele training. Ik zal iedereen met egoïstische neigingen een flinke 'klap' geven. Ik zal niet toestaan dat ego de mensen om me heen in zijn greep krijgt, want als dat gebeurt, zal het hun spirituele ontwikkeling vergiftigen. Met ego zouden ze niet tot wasdom komen, en ik wil jullie allemaal tot wasdom zien komen.

Ik wil geen spoor van ego in je zien. Maar op dit moment is er wel heel veel ego! Daarom wil ik je op het spirituele pad leiden. Zodra ik ook maar het kleinste beetje ego zie, zal ik je daarop aanspreken, want je mag er geen ruimte voor maken – het zal je spirituele pad vernietigen.

God heeft mij met zoveel goddelijkheid gezegend, is het dan echt nodig dat ik hier kom om abishekams te verrichten? Ja, want alleen als ik het doe, zullen jullie het ook doen. Dus als ik abishekam kan verrichten, dan kunnen jullie dat ook.

Sommige avatars en heiligen beweren dat ze boven rituelen staan, maar hun toegewijden leven nog steeds in onwetendheid. Ze weten niet dat het uitvoeren van rituelen goed voor hen zou zijn. Pas wanneer ze een voorbeeld hebben om te volgen, zullen ze de waarde van abishekams inzien. Maar als de goeroe dat voorbeeld niet geeft, zullen ze het ook niet doen.

Daarom daal ik, omwille van jullie, af tot jullie niveau, zodat jullie het zullen begrijpen.

“Deze Ashram is een plek van dienstbaarheid en spiritualiteit. Het is een vredige en goddelijke plek. Soms kom je hier ook logeren. Je kunt de ashram steunen. Deze plek biedt veel mogelijkheden. Door de ashram te steunen, geef je die mogelijkheden aan steeds meer mensen.”

-Swamiji

Navaratri-vieringen in de Ashram

22 september – 2 oktober

Navaratri is een vreugdevol en levendig festival dat gevierd wordt ter ere van de Goddelijke Moeder, het symbool van alle goddelijke krachten.

We vierden deze bijzondere tijd op traditionele wijze door negen *kumbams* op bedden van aarde te plaatsen, ingezaaid met negen verschillende soorten graan in negen kleipotten.

We installeerden een *kollu*, een trapvormig platform met meerdere niveaus dat we versierden met kleurrijke lampjes, en waarop we poppen en beeldjes plaatsten van allerlei goden, godinnen, heiligen, wijzen, mannen en vrouwen, kinderen, dieren en planten.

Kollu

Een Durga Puja met negen ghee-lampen werd op elk van de negen dagen op een specifiek tijdstip uitgevoerd, bepaald volgens de hindoeïstische astrologie.

Elke avond werd de gebruikelijke abishekam uitgevoerd voor het beeld van de Goddelijke Moeder, maar nu werd ze elke dag aangekleed met gloednieuwe kleren en prachtig versierd met juwelen, en werden haar ook speciale prasadam's aangeboden.

Op de negende dag van Navaratri voerden we een Ayuda puja ('gereedschap') uit, die soms ook wel Saraswati puja wordt genoemd. Deze dag is voornamelijk gewijd aan Saraswati en omvat het

zegenen van educatief materiaal zoals boeken, pennen, potloden, muziekinstrumenten en andere soorten apparatuur, als symbool van de overwinning van kennis op onwetendheid.

Op de laatste dag van Navaratri, Vijaya Dasami genaamd, ontving iedereen speciale zegeningen van de Goddelijke Moeder door haar beeld in de handen te houden. Dit werd gevolgd door een krachtige maha-abishekam voor de Goddelijke Moeder, die met grote devotie werd uitgevoerd.

Tot slot werd het abishekam-water uit alle negen kumbams over het beeld van de Goddelijke Moeder gegoten.

De Goddelijke Moeder is versierd met vele geurige bloemenkransen, juwelen en de scheuten van het navadanyam-gras.

Denk niet aan het volgende leven. (...) Het beste is dat je in dit leven goed liefdadigheidswerk doet, deelneemt aan goede satsangs, met een goed hart leeft, anderen niet bekritiseert, je liefdevol en vriendelijk gedraagt tegenover anderen en met liefde leeft. Geduld is heel belangrijk. Als iemand iets verkeerd heeft gedaan, bedenk dan dat het er niet toe doet, dat het Gods plan

is.

Je moet jezelf gelukkig maken en in jezelf geloven. Vertrouw op jezelf. Veel mensen vertrouwen zichzelf niet, ze wantrouwen zichzelf. Je moet jezelf vertellen dat je een goed hart hebt, dat je een goed mens bent, dat je jezelf nooit zult bedriegen, dat je hart altijd goed voor je is. Het is belangrijk dat je goed voor jezelf bent, niet of anderen goed voor je zijn. Dus allereerst moet je in jezelf geloven.“

- Swamiji

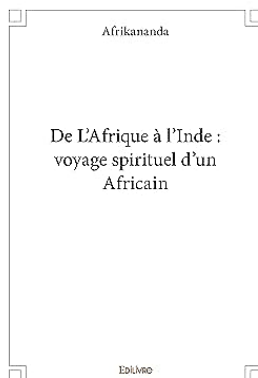
Een herinnering aan Gaspard

Afgelopen maand, op 30 september, is Gaspard, een jarenlange en toegewijde volgeling van Swamiji, vredig overleden in zijn huis in Congo, Brazzaville. Gaspard woonde bijna vijftientig jaar in de ashram voordat hij in 2018 terugkeerde naar zijn geboortestad. Tijdens zijn verblijf in de Ashram verrichtte hij diverse diensten en stond hij altijd klaar om iedereen te helpen, wat hij onbaatzuchtig en met liefde deed. Hij ontving de spirituele naam 'Afrikananda' van Swamiji.

Gaspard met Swamiji in de Ashram

Ondanks zijn lijden en ernstige gezondheidsproblemen bleef hij, gedreven door een sterk geloof in Swamiji en het Goddelijke, de boodschap van Swamiji in zijn land verspreiden. Hij zal altijd met liefde worden herinnerd door iedereen die hem kende. Met Swamiji's zegen bidden wij dat zijn ziel in vrede en liefde mag rusten.

Hieronder volgen enkele fragmenten uit zijn boek: "De L'Afrique à l'Inde: voyage spirituel d'un Africain" (Van Afrika naar India: de spirituele reis van een Afrikaan), die we hier voor u uit het Frans hebben vertaald.

Mijn eerste interview met Swami Premananda

Mijn geplande interview met Swami Premananda vond de volgende dag rond acht uur 's avonds plaats, na het ritueel voor de Goddelijke Moeder in de Puja-zaal. Zo'n dertig mensen stonden in de rij, geduldig wachtend op hun beurt. De ruimte die voor deze individuele interviews was gereserveerd, heette de 'arul vaaku', een Tamil-woord dat 'heilig woord' betekent, wat de aard van wat daar plaatsvond al aangaf. Het was eigenlijk geen kamer, maar een halfronde gang direct achter het altaar waar de rituelen plaatsvonden en waar de beelden van de goden – Ganesh, Krishna en Amman – stonden.

Men betrad de halfronde gang via een deur aan de linkerkant en verliet deze na afloop van het gesprek via een andere deur aan de rechterkant. Midden in de gangmuur – links gezien – bevond zich een opening, een soort raam van ongeveer anderhalve vierkante meter. Dit raam gaf uitzicht op een kleine kamer waar Swami in een fauteuil zat, recht tegenover de opening, gescheiden door een laag muurtje van ongeveer anderhalve meter hoog van de persoon die hem alleen wilde spreken.

In deze kamer met zijn zachte licht voelde het alsof je in het gezelschap was van een geliefde, iemand bij wie je je hart kon luchten, ondanks de onvermijdelijke brok in je keel door de emotie van het moment. Alleen al het horen van Swami's stem was ontspannend; hij sprak zacht en geruststellend. Aan het einde van het gesprek gaf hij de persoon een paar pakjes *vibhuti* (heilige as), vouwde zijn handen in een gebaar van zegen en afscheid, en luidde een belletje, ten teken dat de volgende persoon naar binnen kon.

Het kon voorkomen dat Swami iemands vraag niet beantwoordde en dat de persoon teleurgesteld het gesprek verliet. Later ging er echter stevast een lampje branden en begreep men wat men moest doen. Of er kon een onverwachte gebeurtenis plaatsvinden die het probleem of dilemma oploste. Hoewel zijn opmerkingen ogenschijnlijk eenvoudig waren, waren ze altijd diepgaand en wierpen ze licht op wat verwarrend leek. Op andere momenten was hij helder en 'to the point', en gaf hij direct advies, aanmoediging en begeleiding.

Eindelijk was ik aan de beurt. Een jonge Europese vrouw vergezelde me om te vertalen. In zijn eenvoudige Engels begon Swami met me te feliciteren met mijn streven naar opperste geluk door God te zoeken. Hij sprak verder en, twee of drie minuten later, gebeurde er plotseling iets onverklaarbaars. Ik kon Swami Premananda niet meer zien! Ik kon zijn stem nog horen, maar ik kon zijn fysieke contouren niet meer onderscheiden. Hij leek transparant; ik zag alleen nog een vage schaduw. En dat terwijl er maar zo'n 30 centimeter tussen mij en hem zat! Ik keek naar mijn tolk, maar het was duidelijk dat ze geen idee had wat er aan de hand was.

Dit raam gaf uitzicht op een kleine kamer waar Swami in een fauteuil zat, recht tegenover de opening, gescheiden door een laag muurtje van ongeveer anderhalve meter hoog van de persoon die hem alleen wilde spreken.

Swamiji in de interviewruimte

Op dat moment voelde ik me als een reservoir dat een ononderbroken stroom olie van een ander ontving; zijn woorden vloeiden en nestelden zich als vanzelf in mijn geest, zodat ik ze sneller kon begrijpen dan ze werden vertaald. Er was geen twijfel mogelijk: ik kon hem niet meer zien. De plek waar hij had gezeten leek volledig leeg, terwijl ik zijn stem nog steeds hoorde. Een gevoel van brandende hitte golfde door mijn lichaam. Zou dit te wijten zijn aan de zeer hoge temperatuur van die dag? Nee, het was onmiskenbaar de emotie, de overweldigende verbazing van het besef dat deze Swami 'geest' was in plaats van een man met een gewoon lichaam!

Hij praatte verder alsof er niets bijzonders aan de hand was en sprak kort en bondig over mijn toekomstige leven. Zonder dat ik een vertaling nodig had, begreep ik volgens mij wel dat er verschillende obstakels in mijn spirituele ontwikkeling zouden zijn die ik alleen met zijn hulp zou kunnen overwinnen. Hij benadrukte het belang van het volgen van de leiding van een betrouwbare spirituele meester, op wie je in moeilijke tijden kunt vertrouwen.

Ik keek naar de onderkant van de raamopening en zag daar zijn twee gekruiste armen rusten. Ik probeerde ze aan te raken, maar tot mijn grote verbazing hadden zijn armen geen vorm, er was alleen maar totale leegte! Alleen maar lucht! Mijn handen raakten slechts de rand van het raam. Maar

Ik probeerde ze aan te raken, maar tot mijn grote verbazing hadden zijn armen geen enkele vorm, er was alleen maar totale leegte! Alleen maar lucht!

zijn armen leken zo echt! Om er zeker van te zijn, probeerde ik ze nog een keer aan te raken. Maar ook deze tweede poging mislukte. Vastberaden, en ervan overtuigd dat het bij de derde poging wel zou lukken, drukte ik deze keer mijn handen stevig tegen de zijne, maar ik kon ze nog steeds niet voelen of aanraken. Ik verloor zelfs mijn evenwicht, alsof ik een misstap had gemaakt. Blijkbaar merkte Swami Premananda mijn afleiding op en maande me tot concentratie.

Ongelooflijk genoeg lukte het me niet om zijn armen aan te raken. Om ons heen leek alles normaal, maar Swami Premananda bleef slechts een vage schaduw, een leegte! Pas tegen het einde van het gesprek kon ik hem weer zien zoals ik hem aan het begin had gezien. Hij gaf me nog wat advies en nodigde me vervolgens uit om mijn gedachten te delen.

"Swami," begon ik, "ik weet zeker dat u op de hoogte bent van de redenen waarom ik hier in uw ashram ben. Ik was net in de ashram van Sai Baba geweest en was van plan om van daaruit naar de ashram van Mata Amritanandamayi te gaan, maar ik ben hier terechtgekomen. En nu heeft u me toestemming gegeven om hier te wonen..."

Hij onderbrak me, "Ja, je bent naar de Sai Baba Ashram geweest, dat is goed. En je bent hier gekomen, dat is ook goed. Dit zijn goede plekken om meer over spiritualiteit te leren. Nu moet je naar Amritanandamayi gaan en luisteren naar wat je hart je ingeeft."

Het idee dat ik uit een van deze drie ashrams moest kiezen, ontmoedigde me een beetje. In de Sri Sathya Sai Baba Ashram was ik enigszins teleurgesteld geweest dat ik geen contact met Sai Baba had

gehad. En nu begon ik al aan deze ashram te wennen. Ik vond het er prettig; het was er minder druk en ruimer.

Bovendien verlost Swami Premananda me onmiddellijk van mijn zorgen van de vorige dag. Ik suggereerde: "Swami, ik ga even mijn koffer ophalen bij de Sathya Sai Baba Ashram en kom dan terug."

'Luister,' antwoordde hij, 'ik heb je al verteld dat de geest als een dolle aap is, die van de ene tak naar de andere springt. Het zou goed voor je zijn om ook Amritanandamayi te bezoeken. Dan weet je precies welke ashram het beste bij je past.' We verlieten de interviewruimte.

Omdat mijn tolk niets ongewoons leek te hebben opgemerkt en ik aarzelde om haar zoiets bijzonders te vertellen, heb ik ervoor gekozen om over mijn ervaring te zwijgen en dat speciale moment voor mezelf te bewaren.

De volgende twee of drie dagen bleef mijn tolk me herinneren aan Swami's advies om Mata Amritananda in haar ashram in Kerala te bezoeken. Ik twijfelde nog steeds en vroeg me af of het wel de moeite waard zou zijn, vooral omdat Swami Premananda zo duidelijk was geweest over zijn idee dat ik hier bij hem zou wonen.

Vier dagen verstreken. Ik had besloten om toch niet naar Kerala te gaan, toen Padmanaban, een Amerikaan van in de veertig, Swami Premananda voor het eerst kwam ontmoeten. Net toen hij zich klaarmaakte om terug te keren naar de ashram van Amritanandamayi, waar hij een paar jaar had gewoond, kwam mijn tolk me aan hem voorstellen, zodat we er samen heen konden gaan. Omdat ik hem zag als een speciale gezant die gestuurd was om me naar een onbekende plek te brengen, besloot ik met hem mee te gaan. (...)

Mijn eerste ervaringen met de alwetendheid van mijn goeroe

(...) Op bepaalde dagen bereidde onze goeroe persoonlijk een speciale maaltijd voor alle toegewijden en bewoners van de ashram. Hij ging dan naar de keuken en koos, omringd door een paar helpers, de juiste groenten uit en sneed ze, schildte aardappelen, sneed uien en bereidde de curry's. Hij hield alles nauwlettend in de gaten. Hij was een uitstekende kok die wist hoe hij gewone groenten een buitengewone smaak en uitstraling kon geven. Wat hij ons vervolgens aanbood, was werkelijk 'hemelse prasadam'.

Op een dag vond ik de maaltijd zo heerlijk dat ik veel meer at dan goed voor me was. Mijn maag zat zo vol dat mijn flanken uitzetten bij elke ademhaling, net als bij een vogeltje. Terug op mijn kamer na de maaltijd rende ik meteen naar het toilet en dwong mezelf te braken, waardoor mijn maag zich ontlastte en ik wat makkelijker kon ademen.

Het onderwerp van de lezing de volgende ochtend in de Puja-zaal was 'geduld'. "Je moet langzaam maar zeker vooruitgaan, in je eigen tempo," zei Swami. "Je kunt een klein kind niet meteen naar de middelbare school sturen – eerst moet het naar de kleuterschool – net zomin als je een pasgeborene

vast voedsel kunt geven. Een baby moet eerst gepureerd voedsel eten tot het wat ouder is. Zonder geduld is er geen spiritualiteit. Ik zie mensen die rondrennen, alles willen overhaasten, alles willen hebben, God meteen willen zien, maar vergeten de essentie te begrijpen. Meer gewicht dragen dan we aankunnen, kan ons ten val brengen."

Toen keek hij plotseling mijn kant op. 'Wat zou er bijvoorbeeld gebeuren als iemand meer zou eten dan zijn maag aankan? Nou, dan zou hij niet meer kunnen ademen en naar de wc moeten rennen om te moeten overgeven, zodat hij weer beter kan ademen, toch?' Omdat ik mezelf in dat voorbeeld herkende, wilde ik wel door de grond zakken, terwijl de rest hartelijk lachte.

Ik was nog maar net begonnen toen een van de koks me vroeg om gif in het magazijn te leggen om de ratten te verdelgen die regelmatig de rijstzakken plunderden. Ik beloofde het te doen, maar vergat te vertellen wanneer of hoe ik het zou aanpakken. Drie dagen later kocht ik gif en mengde het met gekookte rijst. Dit mengsel spreidde ik uit over papieren en legde die op verschillende plekken op de grond tussen de rijstzakken.

Vroeg in de middag werd ik naar kantoor geroepen, waar me werd gevraagd of ik die ochtend gif in het magazijn had geplaatst. Toen ik "ja" antwoordde, werd me verteld dat Swami, die op dat moment 300 km van de Ashram verwijderd was, had gebeld om me te vragen de vergiftigde rijst die ik had neergelegd snel te verwijderen, omdat de jonge jongens die de zakken rijst van daar naar de keuken droegen, graag de rauwe rijst aten die op de grond was gevallen. Ik rende er snel heen om het gif te verwijderen en zette in plaats daarvan rattenvallen neer.

Tijdens zijn toespraken in de Puja-zaal beschreef Swami steevast tot in detail wat mensen hadden gedaan of gedacht – maar wel heel discreet. Hij was de onzichtbare getuige van al onze gesprekken en handelingen, en van alle kleine gebeurtenissen die zich afspeelden, niet alleen in de Ashram, maar ook ver daarbuiten. Niets ontging hem; zijn bewustzijn was overal.

Hij vertelde ons over gebeurtenissen die elders hadden plaatsgevonden, die we later konden verifiëren. Deze eerste ervaringen gaven me een beperkt beeld van zijn alwetende aard. Mijn vriend Lambert had me hier terecht voor gewaarschuwd op de luchthaven van Parijs. Nu ik voor het eerst in contact kwam met mijn spirituele meester, begon ik het nut van zijn advies in te zien. Voortaan moest ik heel voorzichtig zijn met alles wat ik dacht, zei of deed.

Leven met een wezen dat goddelijke krachten bezit, is een ongekend avontuur. Tegenover Swami waren we volledig transparant; het was onmogelijk om iets voor hem te verbergen. Hij ving alles op

*Hij was de onzichtbare
getuige van al onze
gesprekken en
handelingen, en van alle
kleine gebeurtenissen die
zich afspeelden, niet alleen
in de ashram, maar ook
ver daarbuiten. Niets
ontging hem; zijn
bewustzijn was overal.*

– zelfs de kleinste gedachte, de geringste intentie – onmiddellijk, ongeacht of we dichtbij of ver van hem waren. Nog voordat we ergens aan dachten of iets deden, wist hij het al. Tegen hem liegen was onmogelijk. En toch probeerden sommigen het – om na twee of drie vragen ontmaskerd te worden.

Hij wist alles van ons, onze goede eigenschappen en onze fouten, onze sterke en zwakke punten. Hij kende ons veel beter dan wij onszelf kenden! De neigingen van ieders geest waren voor hem toegankelijk. Of we nu in zijn nabijheid waren of ver van hem verwijderd, het beste wat we konden doen was onze gedachten, woorden en daden nauwlettend in de gaten houden.

'X denkt dit, of Y zei dat, of Z deed dit' — zo verwoordde hij openlijk de gedachten, woorden of daden van mensen, en je besepte dat het allemaal volkomen waar was. Tien of vijftien minuten lang onthulde hij ons wat iedereen had gezegd of gedaan voordat ze hem benaderden. Die momenten waren vaak het grappigst, dankzij zijn opmerkelijke gevoel voor humor.

Ooit, in de Puja-hal, was een jonge Italiaan de woorden van Swami aan het vertalen voor een groep toegewijden uit zijn thuisland. 'Luister aandachtig naar me,' vermaande Swami hem, terwijl hij hem recht in de ogen keek, 'en vertaal het correct. Je dwingt me steeds weer om je gedachten te volgen wanneer ze afdwalen naar de tuin waar je een bepaalde boomsoort wilt planten.'

De jongeman vertelde ons achteraf dat dit inderdaad klopte. Tijdens het vertalen dacht hij aan de bloeiende bomen die hij nog in de tuin van zijn huis wilde planten. Hoewel Swami geen Italiaans sprak of verstond, besepte hij dat de vertaler afgeleid was en zijn woorden verkeerd vertaalde.

Soms gebruikte hij een gebaar, wees hij op iets, of sprak hij direct iemand aan als er een misvatting was of als iemand slechte bedoelingen had. Maar hij was geen soort 'gedachtenpolitie' die dingen censureerde of ingreep. Hij wist hoe hij gewetensvrijheid moest respecteren en greep alleen in als hij dat echt nodig achtte.

Als een ware goeroe liet hij iedereen vrij leven en leren van zijn of haar eigen ervaringen. Wanneer iemand ervoor koos hem geen geheim toe te vertrouwen, wist hij dat en respecteerde hij de privacy van die persoon. En als het om een ernstig probleem ging, hielp hij hen in stilte. Wanneer iets de spirituele ontwikkeling van een toegewijde belemmerde en de toegewijde hem er niet over vertelde, creëerde Swami een situatie die de persoon ertoe zou bewegen hem in vertrouwen te nemen.

Een jonge bewoner die altijd met een grote paraplu naast Swami liep om hem tegen de hitte van de zon te beschermen, vertelde me eens: "Als ik met Swami loop, houdt hij zich soms vast aan mijn arm voor steun en evenwicht. En opmerkelijk genoeg laat hij me dan meteen los en duwt hij me weg, of loopt hij bij me vandaan, telkens als er een onzuivere gedachte in me opkomt."

Hij verrast me dan door te onthullen wat er in mijn achterhoofd omging en geeft me advies, of zelfs een terechtwijzing, bijvoorbeeld door te zeggen: "Ah! Je denkt weer aan datzelfde meisje, hè?" Hij begrijpt meteen wat er in mijn hoofd speelt en zegt het me openhartig."

Ik heb me wel eens afgevraagd welke vorm Swami aannam wanneer hij ons met zijn goddelijke krachten observeerde; was het als lucht of als een spook?

'Gurudeva,' vroeg ik hem eens tijdens een gesprek, 'zien de vogels u ook als een grote vogel, net zoals wij u als een supermens zien?' De vraag deed hem glimlachen. Zonder me echt antwoord te geven, moedigde hij me aan om verder te werken aan mijn spirituele ontwikkeling als ik de dingen wilde zien zoals hij ze zag.

Een andere keer zei hij tegen ons: "Ik ben net als jullie, alleen heb ik het vermogen om God rechtstreeks te zien. Omwille van jullie heb ik mezelf geïncarneerd als mens, en ik spreek en handel zoals jullie, maar mijn ideeën en waarnemingen staan op een hoger niveau dan jullie je kunnen voorstellen."

Omdat hij overal ogen en oren had, vergat hij nooit iemand en wist hij precies wat iedereen nodig had. Hij onthield de kleinste beloftes en kwam die altijd na, ongeacht hoeveel tijd het kostte, tot grote verbazing van degenen die de hoop al hadden opgegeven.

In een ashram waar zo'n volmaakte goeroe woont, gebeurt niets, groot of klein, toevallig. Zijn goddelijke krachten stellen hem in staat allerlei situaties te creëren, van de meest eenvoudige tot de meest complexe.

In een ashram waar zo'n volmaakte goeroe woont, gebeurt niets, groot of klein, toevallig. Zijn goddelijke krachten stellen hem in staat allerlei situaties te creëren, van de meest eenvoudige tot de meest complexe. Hij is de onzichtbare bron van alle gebeurtenissen, en zijn doel met het creëren ervan is om zijn discipelen en toegewijden eraan te herinneren om met oprechtheid en moed te handelen, ongeacht de omstandigheden.

Dat waren de beproevingen en lessen van Swami, en hij gaf er veel! Een groot deel van zijn leer kwam hierop neer: "Wanneer ik iemand als toegewijde of discipel aanneem, neem ik de volledige verantwoordelijkheid voor hun spirituele begeleiding, evenals voor hun karma (het resultaat van daden uit het verleden, dat men moet aanvaarden). Ik beproef ze, en toch beseffen velen het niet eens. Zie je, het heeft geen zin om voortdurend spirituele concepten te onderwijzen.

Mensen leren ze vaak wel, maar vergeten ze vervolgens weer. Ze leren bepaalde principes uit hun hoofd, maar gaan door met hun dagelijks leven zonder er iets aan te veranderen. Ik geef er de voorkeur aan dat mijn studenten spiritualiteit leren door te oefenen. Die weg is misschien wat moeilijker, maar het effect is

buitengewoon en blijvend.

Er is niets nieuws aan het onderwijzen van spiritualiteit. Alles wat er te leren valt, is al door anderen gezegd. Waarom zou ik dan nog iets aan hun wijsheid toevoegen, en dan vervolgens nog eens? Mijn methode is om mijn discipelen, toegewijden en volgelingen voortdurend aan te sporen om problemen en provocaties, moeilijkheden en irritaties onder ogen te zien, zodat ze vanzelf leren.

Als ze een sterk gevoel van toewijding aan het Goddelijke hebben, zullen ze vanzelf in de juiste richting worden geleid. Als ze niet leren, zullen ze diezelfde uitdaging opnieuw moeten aangaan. Ik ben het niet per se die deze beproevingen en problemen veroorzaakt; het is het Goddelijke zelf.

Het feit dat iemand in mijn invloedssfeer is gekomen, betekent dat die persoon met problemen te maken heeft. Hoeveel mensen zijn in staat deze beproevingen te overwinnen? Zij die deze uitdagingen met nederigheid aangaan, zullen snel vooruitgang boeken op het spirituele pad. Zie moeilijkheden als een zegen die je sterker zal maken.”

Zijn lessen bestonden dus uit dagelijkse toneelstukken, geïmproviseerde gebeurtenissen, rollenspellen en goddelijke *leela's* (spel).

Door ze te beleven worden we ons bewust van zijn goddelijke aard. Ik was getuige van scènes met verbazingwekkende afloop. De bewoners van onze Ashram speelden hun eigen rol in elk incident waarvan onze goeroe de onzichtbare aanstichter was. Kritiek, kleine leugens, roddels, woede, bedrog en jaloezie waren in ieder van ons aanwezig. Al deze tekortkomingen – uitvergroot om een duidelijk licht te werpen op de zaak en zijn volgelingen een les te leren – werden vervolgens samengebracht.

Hij moedigde iedereen aan om slechte gewoonten af te leren om vooruitgang te boeken. "Als je een mens bent, hoor je niet jaloezers te zijn op anderen en niet boos op ze te worden. Je moet je nederig gedragen, zonder egocentrisme. Je moet iedereen verwelkomen en liefhebben. Maak geen drama van andermans fouten. Bekritiseer anderen niet; provoceer ze niet. Als je je zo kunt gedragen, dan kan ik zeggen dat je een echt mens bent."

“Als mens hoor je niet jaloezers te zijn op anderen en niet boos op ze te worden. Je hoort je nederig te gedragen, zonder egocentrisme. Je hoort iedereen te verwelkomen en liefdevol te zijn. Maak geen drama van andermans fouten. Bekritiseer anderen niet en provoceer ze niet.”

- Swamiji

Nieuws van de...

Premananda
International Youth

Navaratri-viering in Sri Lanka

Van 22 september tot en met 2 oktober vierden de Sri Lankaanse jongeren Navaratri met vreugdevol enthousiasme op traditionele wijze. We begonnen met het zaaien van negen heilige graansoorten op een bedje van aarde en het plaatsen van een versierde kumbam in het midden. Elke dag kwamen jonge toegewijden vervolgens samen om een abishekam uit te voeren voor de Goddelijke Moeder.

Elke maand belichten we een mooie kwaliteit van een Premananda-jongere

Deze maand:

Jezelf begrijpen, en daardoor anderen begrijpen.

Misverstanden zijn vaak de oorzaak van scheidingen. Vraag jezelf af: "Waarom ben ik geboren, wat is het doel van mijn geboorte en wat is het geheim van het leven?" Door dit te doen zul je inzicht verkrijgen. Hoe beter je jezelf begrijpt, hoe beter je anderen en de wereld om je heen zult begrijpen. Door begrip zul je dichter bij elkaar, bij jezelf en bij het Goddelijke komen.

